

РЕШЕНИЕ

№ 5893

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 124 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И.Н.П.

като разглежда докладваното от И.Н.П. Гражданско дело № 20231110128834 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правна квалификация чл. 422, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 99 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД - за признаване за установено между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество суми /главница и лихви/, представляващи непогасени суми по договор за кредит, прехвърлени на ищеца по силата на договор за цесия, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

В исковата молба са изложени твърдения, че между /фирма/ и ответника е сключен договор за потребителски кредит, по който ответникът не е изпълнил задълженията си за връщане на заетата сума, ведно с дължимата договорна лихви и законна лихва за забава. С договор за цесия от 24.02.2020 г., процесното вземане е прехвърлено на ищеца. Претендира разноси.

Ответната страна не депозира отговор, не взема становище по предявените искове, не сочи доказателства. При условията на редовно призоваване, не се явява в първото съдебно заседание по делото и не прави искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие.

В първото съдебно заседание ищецът прави искане по чл. 238 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение.

Съдът намира, че са налице законоустановените предпоставки за постановяване на неприсъствено решение по делото.

В законоустановения срок ответникът не е подал отговор на исковата молба и не се е явил в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие (чл. 238, ал. 1 от ГПК), като с разпореждане на съда. са му указани последиците по чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК. Налице са и предпоставките по чл. 239, ал. 1, т. 2, предл. първо от ГПК. От представените по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника, може да се направи извод за вероятната основателност на предявените искове.

Предвид това, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 239, ал. 1 от ГПК и следва да бъде постановено неприсъствено решение, с което предявените претенции се уважат.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 475 лева, представляваща направените по делото разноси – ДТ и адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие. В тежест на ответника следва да бъдат възложени и сторените от ищеца съдебни разноси в заповедното производство в размер на 23,02 държавна такса и 300 лева – адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, на основание чл.239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422 ГПК иски с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 99 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД от /фирма/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в ***** против Т. Д. К., ЕГН ***** с адрес в *****, че Т. Д. К. дължи на /фирма/ сумата в размер на 912,73 лева, представляваща главница за период от 14.11.2020 г. , ведно със законна лихва за период от 29.04.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 80,32 лева (осемдесет лева и 32 стотинки), представляваща договорна лихва за период от 18.02.2020 г. до 18.08.2020 г., сумата 157,95 лева (сто петдесет и седем лева и 95 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.08.2020 г. до 29.04.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 03.06.2022 г. по ч. гр. д. 23072/2022 г.

ОСЪЖДА Т. Д. К., ЕГН ***** с адрес в ***** да заплати на /фирма/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в ***** сумата в размер на 475.00 лева разноси в настоящото и сумата в размер на 323,02 лева – разноси в заповедното.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____